

ת"פ 21622/03/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבדאללה, עומר עבדאללה

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 מרץ 2015

ת"פ 21622-03-15 מדינת ישראל נ' עבדאללה ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י המחלקה לחקירות שוטרים

נגד

הנאשמים

1. מוחמד עבדאללה
2. עומר עבדאללה
שניהם ע"י עו"ד חנא בולוס ו/או עו"ד ניזאר מחול

גזר דין

העבירה בה הורשעו הנאשמים וכתב האישום המתוקן

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן (ברביעית) ובעבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיפים 284 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בתאריך 17.8.13 בשעה 00.07 או בסמוך לכך, תועד רכב אותו נהג נאשם 1, בכביש 89 בנהרייה, בנסיעה במהירות של 84 קמ"ש, העולה על המהירות המותרת בקטע כביש זה - דרך עירונית - שהינה 50 קמ"ש, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. בעקבות עבירת התנועה, בו במקום נמסרו לנאשם 1 הזמנה לדין וכתב אישום, ליום 9.12.13, כדי להישפט על עבירת התנועה בבית משפט השלום לתעבורה בעכו. כמו כן על אתר ניטל ממנו רישיון הנהיגה והוחלט לזמנו לשימוע לצורך החלטה על פסילה מנהלית על ידי קצין משטרה, ביום 18.8.13. בו ביום, עובר לשעה 11.45, פנה נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחיו, נאשם 2, אל מופלח אבו ראס (להלן: "מופלח"), וביקש ממנו לסייע בעדו. מופלח הביע את הסכמתו לסייע בעניין וזאת בתמורה לטובות הנאה, בין היתר, רהיטי עץ המיוצרים בנגריית נאשמים 1 ו-2 וכן נרגילה וטבק לנרגילה. בעקבות הפנייה אליו, בשעה 11.45 או בסמוך לכך, התקשר מופלח אל רוני משיח (להלן: "רוני") ומסר לו כי ביום שלמחרת, בתאריך 18.8.13, עתיד להתקיים שימוע בתחנת משטרת נהרייה והשניים סיכמו כי רוני יפעל למניעת שלילת רישיונו של נאשם 1.

בניגוד לתוכנית לפיה רוני אמור היה לקיים את השימוע לנאשם 1 במקום קצין המשטרה בנהרייה, בשל סירובה של מזכירת משרד התנועה בתחנת נהרייה להעביר את מקום השימוע לתחנת זיכרון יעקב, הודע לנאשם 1 כי עליו להתייצב בתחנת נהרייה, אליה זומן, מלכתחילה. למען מימוש התוכנית, עובר למועד השימוע, התקשר רוני אל ראש משרד

התנועה בתחנת נהרייה, אמנון ברדוגו (להלן: "אמנון"), מסר לו כי עתיד להתקיים שימוע לנאשם 1 בתחנת משטרת נהרייה וביקש ממנו להימנע מלשלול מנהלית את רישיון הנהיגה שלו. ביום 18.8.13, סמוך לשעה 09.50, ערך אמנון לנאשם 1 את השימוע בתחנת משטרת נהרייה. כפי שהורה לו רוני, בפתח השימוע פנה נאשם 1 אל אמנון ואמר לו כי רוני שולח לו דרישת שלום. חרף חומרת העבירה שביצע נאשם 1, ולמרות העובדה כי אמנון ידע שנאשם 1 כבר צבר לחובתו עשרות הרשעות בעבירות תנועה, חלקן חמורות - לרבות שתי הרשעות בעבירת מהירות - החליט אמנון שלא לפסול את נאשם 1 מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת בהתאם לבקשתו של נאשם 1, בנימוק כי קיימים טעמים הומאניים.

במועד שאינו ידוע למאשימה, אך לאחר מועד השימוע, נפגשו מופלח ונאשם 1 בכפר יאסיף, בנגריית "אמג'ד עבודות נגרות בע"מ", בה עובד נאשם 1. בתמורה להשבת רישיונו של נאשם 1, כאמור, מסר נאשם 1 למופלח את הטבק והנרגילה, כפי שסוכם מראש. בנוסף, לבקשת מופלח, הותקנו בביתו של רוני שידה, ארונית ו"כוורת" מעץ, שיוצרו בנגרייה, מבלי שמופלח או רוני שילמו עבורן. רוני עשה כן בתמורה לכסף ולטובות ההנאה אשר קיבל ממופלח, וזאת חרף חומרת העבירה שביצע נאשם 1 ולמרות העובדה כי נאשם 1 צבר לחובתו הרשעות במספר רב של עבירות תנועה. במעשיהם האמורים לעיל ביצעו הנאשמים, יחד עם רוני ומופלח, מעשה הפרת אמונים הפוגע בציבור.

כאמור, הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום המתוקן, עבירה של מרמה והפרת אמונים.

הטיעון לעונש

ב"כ המאשימה הגיש רישומים פליליים של הנאשמים ועתר, בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, לעונש של מאסר על תנאי, התחייבות וקנס, כאשר לגבי הנאשם 1 הוסכם בין הצדדים כי גובה הקנס יהיה 3,000 ₪ ולגבי הנאשם 2 כל צד חופשי בטיעונו. כמו כן, ב"כ המאשימה הפנה לטיעונו בתיקים אחרים באותה פרשה בהם טען כי הערכים המוגנים בעבירה של מרמה והפרת אמונים הם אמון הציבור, טוהר המידות של עובד הציבור והפעילות התקינה של המנהל הציבורי. במקרה זה שלושת הערכים הללו נפגעו, ובצורה קשה. נטען כי הנזק שנגרם לציבור מטיפול שסוטה מן השורה הוא נזק רב. נטען כי גם חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה גורם נזק רב לציבור בכללותו, לאמון במשטרה ובכל מערכת אכיפת החוק ולמלחמה בתאונות הדרכים. עוד נטען כי ביהמ"ש צריך להתחשב בפסיקה הנוהגת בקביעת מתחם הענישה. נטען שפסיקה ישנה שאינה מתיישבת עם עיקרון ההלימה נסוגה. נטען כי חוץ מפגיעה באמון הציבור, מדובר באפשרות פגיעה בגופו וחיייו של הציבור.

ב"כ הנאשמים ביקש לכבד את ההסדר ואת כתב האישום המתוקן. נטען כי לנאשם 2 אין עבר פלילי מכביד וכי גזר הדין של בית המשפט לתעבורה בעכו נשוא העבירה של כתב אישום זה גזר עליו קנס ללא כל פסילה. גזר הדין של בימ"ש לתעבורה הוגש. עוד נטען כי אילו היה הנאשם 1 מגיע לשימוע בליווי עורך דין, לא היו שוללים את רישיונו לחודש ימים ולכן הנאשמים לא היו זקוקים לעזרה כלשהי. נטען כי אין הבדל בין חלקם של שני הנאשמים והקנס צריך להיות זהה. כן נטען כי הנאשם 2 נמצא במצב כלכלי רעוע עם חובות בהוצל"פ, כי הוא שכיר המרוויח כ-5,000 ₪ ומפרנס 5 נפשות. יש לו ילד נכה הזקוק לטיפולים רפואיים הכרוכים בהוצאות. מבוקש להשית עליו קנס מינימאלי.

הנאשם 1 טען כי הוא מתחרט על מה שעשה ולא יחזור על זה.

הנאשם 2 התנצל על מה שקרה וטען כי מעולם לא עשה דבר כזה, כי לא קיבל עזרה מאף אחד וביקש רחמנות בגובה הקנס שייקבע.

דין:

שיקולי בית המשפט לעניין הענישה

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למעשים שבגינם הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש ההולם משקף קביעה ערכית לעונש ראוי, ואינו משקף, בהכרח, את הענישה המקובלת והרווחת בפסיקה קודמת, ובמיוחד בפסיקה שקדמה לכניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

בענייננו הורשעו הנאשמים בעבירת מרמה והפרת אמונים. העונש המרבי בגין עבירה זו על פי סעיף 284 לחוק העונשין הינו 3 שנות מאסר.

הערך החברתי שנפגע

עבירת הפרת האמונים טומנת בחובה פגיעה בשלושה ערכים מוגנים: פגיעה באמון הציבור בעובדי הציבור; פגיעה בטוהר המידות של עובדי הציבור; ופגיעה בתקינות פעולת המינהל (ראו: דנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס** (30.11.2004); ת"פ (תל אביב) 2906-10-13 **מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נ' אברהם לחיאני** (30/09/2014); ת"פ (ירושלים) 9890-10-12 **מדינת ישראל נ' יאיר רבינוביץ ואח'** (7.10.2014)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במקרה זה הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אינן מן החמורות ביותר. חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה אינו החלק העיקרי. אע"פ לעניין זה כי כתב האישום המתוקן הובא בפני במסגרת של הסדר טיעון. בכתב האישום לא נטען כי הנאשמים ידעו כי אותו מופלח מבצע ביחד עם רוני, שהינו עובד ציבור, עבירה. למעשה, ואומר זאת בזירות, עובדות כתב האישום מעוררות ספק בכל הנוגע לקיומן של יסודות העבירה. אמנם הנאשמים הודו בביצוע העבירה מכוח סעיף 29 לחוק העונשין, שעניינה ביצוע של עבירה "באמצעות אחר". עם זאת כתב האישום עצמו אינו מצביע בצורה ברורה על יסוד המודעות לביצוע העבירה. עניין זה נלקח בחשבון, תוך שבית המשפט גם מביא בחשבון כי ההודאה היא במסגרת של הסדר טיעון.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לעניין זה יש להביא בחשבון את עובדת היותם של הנאשמים בעלי עבר פלילי, גם אם אינו מכביד. מאידך, ניתן להביא בחשבון את גילם הצעיר ואת העובדה שעצם ניהול ההליך הנוכחי וההליך המנוהל בבית המשפט לתעבורה מהווים עבורם עונש כלשהו. יש להביא בחשבון גם את הודאתם המידית ושיתוף הפעולה של הנאשמים.

מתחם העונש ההולם

הפסיקה שהוגשה לבית המשפט במסגרת התיקים השונים שהוגשו בפרשה זו מציגה מתחם ענישה בין עונשים צופי פני עתיד ובין עונשים של מאסר של ממש (אם בדרך ריצוי של מאסר בפועל או בריצוי בעבודות שירות). עם זאת, יצוין כי מרבית הפסיקה שהוצגה מתייחסת למקרים חמורים יותר, אם מכיוון שמדובר בריבוי מעשים או בחזרה על המעשים ואם מכיוון שמדובר בעבירות נוספות, בנוסף על עבירת המרמה והפרת האמונים. כמו כן, בענייננו אמנם הנאשמים הורשעו בעבירה של מרמה והפרת אמונים אך אינם עובדי ציבור בעצמם. על כן, לא ניתן לקבוע כי הפסיקה שהוצגה זהה למקרה זה.

בהביאי בחשבון את נתוני המקרה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמץ את מתחם הענישה שנקבע על ידי ב"כ הצדדים, התואם את דרגת החומרה של המעשים. כאמור, במקרה שלפני מדרג החומרה של המעשים אינו מהגבוהים ביותר.

לאחר בחינת רמת הענישה במקרים דומים, נראה כי רמת הענישה נעה בין עונשים צופי פני עתיד, כגון מאסר על תנאי, של"צ וקנס לבין עונשי מאסר של 3-4 חודשים עד שנה, בין אם מדובר בריצוי בעבודות שירות או בריצוי במאסר בפועל.

בענייננו, בהתאם לנסיבות, בהתאם לעקרון ההלימה, שהוא העיקרון המנחה בקביעת מתחם הענישה ובהתאם לדברים לעיל, יש להעמיד את הרף התחתון של מתחם הענישה על עונשים צופי פני עתיד כגון מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, כפי שסיכמו ב"כ הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ואת הרף העליון של מתחם הענישה על 8 חודשים של מאסר בפועל.

סטייה מהמתחם ומהעונש ההולם

בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה או בסטייה מהמתחם יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשמים. כאמור, מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי, שאינו מכביד, אשר הינם צעירים ועצם ניהול ההליך וההליך בביהמ"ש לתעבורה מהווים גם הם עונש כלשהו. לאור העובדה שמדובר בעבירה חמורה, הפוגעת בציבור כולו, אינני סבור כי יש מקום במקרה זה לסטות ממתחם הענישה ומהעונש ההולם.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

אשר על כן, לאור האמור לעיל, כאשר אני מביא בחשבון את מתחם העונש ההולם במקרה זה, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט לעיל, את עברם הפלילי של הנאשמים, את הצורך בהרתעה אישית של הנאשמים

והרתעת הרבים מחד, ומאידך, את העונש שבניהול ההליך הפלילי וההליך בבימ"ש לתעבורה וכן את הודאתם של הנאשמים וחסכון בזמן שיפוטי, הנני סבור כי יש להטיל על הנאשמים עונשים צופי פני עתיד של מאסר מותנה, קנס וחתימה על התחייבות, כפי שהסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. עונשים אלה הינם מהרף התחתון של המתחם שנקבע לעיל והינם הולמים את נסיבות המקרה והנאשמים.

סיכום הענישה וגזר הדין

בהתאם לעקרונות ולדברים שנקבעו לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

בכל הנוגע לנאשם מס' 1:

הנני גוזר על הנאשם 1 מאסר מותנה של 4 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהי וזאת בתוך שלוש שנים מהיום ויורשע בגינה;

כן הנני גוזר על הנאשם 1 קנס בסך 3,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים החל מיום 26/5/2015 ובכל 26 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ויהיה על הנאשם לרצות מאסר בתמורה;

בנוסף, הנני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהי בתוך שלוש שנים מהיום.

בכל הנוגע לנאשם מס' 2:

הנני גוזר על הנאשם 2 מאסר מותנה של 4 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהי וזאת בתוך שלוש שנים מהיום ויורשע בגינה;

כן הנני גוזר על הנאשם 2 קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 26/5/2015 ובכל 26 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ויהיה על הנאשם לרצות מאסר בתמורה;

בנוסף, הנני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת מרמה והפרת אמונים או עבירת מרמה כלשהי בתוך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ה,
24 מרץ 2015, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא